

De Herbergierster

Han Berghs

De “Herbergierster” (oorspronkelijke titel in 2004: ‘De Herbergierster van Arcen’) gaat over vijf karaktersvrouwen. Het boek is opdragen aan vijf andere vrouwen, evenwel niet minder karakteristiek of markanter dan de “herbergiersters” van Arcen:

In de eerste plaats, mijn vrouw Mick, die met haar “recht-door-zee-mentaliteit” mijn leven al jaren van de nodige structuur voorziet.

Nellie en Maria Troost, “de megjes”, die met hun goede zorgen voor mijn oom Gerrit, hem in staat stelden, tot op zeer hoge leeftijd zelfstandig te kunnen blijven wonen.

Tante Marie, mijn peettante, die haar hele leven lang zich inzette voor de continuïteit van de boerderij aan de Schans te Arcen en de zorg voor haar broers Harie en Gerrit.

Ten slotte, mijn moeder, die veel te vroeg en veel te plotseling stierf en aan wie ik nog zoveel had willen vertellen en laten zien.

Han Berghs

Het enige dat overblijft is familie en als je geluk hebt de kunst om troost te bieden...

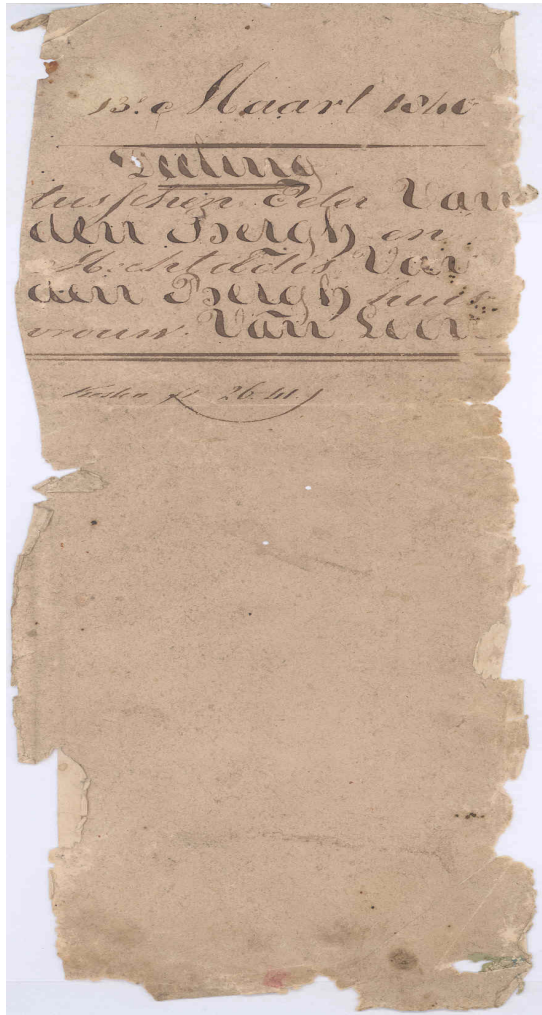

Foto familie Berghs rond de tafel

vlnr: Mies Berghs-Welp (echtgenote van Jan Berghs), Jacob Berghs, Anna Berghs-Claessen, Jacques Berghs (oudste zoon van Huub Berghs), Netta Berghs, Marie Berghs, Gerrit Berghs, Jan Berghs, Harie Berghs.

De Herbergierster

Han Berghs

Maastricht, 2004, 2012

Inleiding

Dit is het verhaal van de herbergierster van Arcen en een aantal van haar markante nazaten. Het verhaal beschrijft een typisch Limburgs verschijnsel dat het familieleven in elke grote familie zich rond één sterke vrouw afspeelt. Deze karaktersvrouwen houden met hun sterke persoonlijkheid de familietradities in ere, bepalen in hoge mate de sfeer en het karakter van de familie en zijn een levend ijkpunt voor normen en waarden.

Tegen de achtergrond van de geschiedenis van Arcen en omgeving, zal ik u meenemen naar vijf generaties karaktersvrouwen, die afgezien van de tijd en de omstandigheden waarin zij leefden, op een uitzonderlijke manier elkaars evenbeeld waren, die borg stonden voor het in stand houden van hun principes, en die daartoe “herbergiersters” waren in de brede betekenis van het woord.

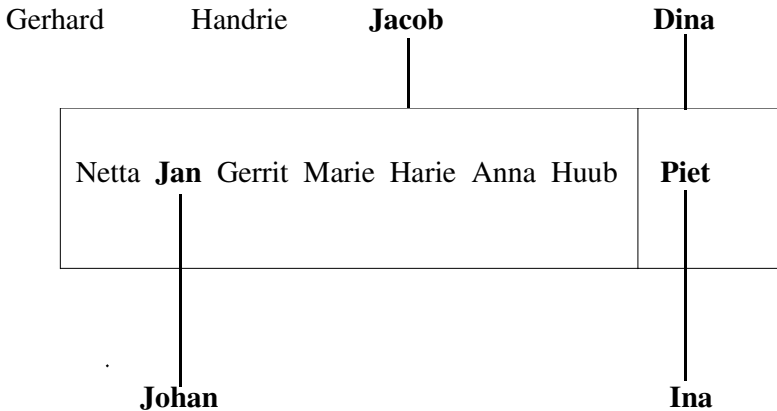
De Herbergierster” is een heruitgave van “De Herbergierster van Arcen” (2004) dat in eigen beheer in een zeer kleine oplage werd uitgegeven.

Han Berghs

1. Ina en Johan

“Geen gedonder met je achternicht!”

Johan hoorde gelaten de vermaning van zijn vader aan. Hij wist natuurlijk allang dat zijn relatie met Ina eigenlijk niet kon. Zijn grootvader was een broer van haar oma. Dus er bestond een kleine kans op inteelt als de relatie uit zou lopen op “serieuze heftigheid”. En er was al genoeg inteelt in Limburg...

In het voorjaar van 1966 had Johan haar leren kennen bij een concert van het Limburgs Symfonieorkest onder leiding van André Rieu senior, in de zaal “De Prins van Oranje” in Venlo. Ina zat een paar rijen schuin voor hem. Hoewel hij haar alleen van achteren en een beetje van opzij kon zien, waren zijn ogen voortdurend op haar gericht. Toen de pauze begon, en zij opstond om naar de foyer te gaan, bleef Johan als aan de grond genageld staan. Zij liep in zijn richting en hij dacht dat hij een verschijning kreeg. Meestal, als je iemand van achteren bekijkt en je denkt dat die persoon aantrekkelijk moet zijn en je probeert je voor te stellen hoe hij er van voren uit ziet, valt het in werkelijkheid nogal eens tegen. De meeste concertbezoekers weten dit overigens.

Maar nu overtrof haar aanblik zijn stoutste verwachtingen. Daar stond zij ineens vlak voor hem, in een lichtblauwe jurk, donkerblond halflang haar, knap gezicht, grote blauwgrijze ogen, gevulde lippen, een brede mond met een gaaf gebit, groot en slank

Ina Lap

De uitdrukking op het gezicht van Johan moet erg gemakkelijk zijn geweest, want Ina lachte hem vrolijk toe: “Ben jij er niet eentje van Berghs?” Johan beaamde dit. “Dan zijn wij familie van elkaar,” zei zij beslist. Nadat Johan van de eerste schrik bekomen was, bood hij haar iets te drinken aan en zij raakten aan de praat. Johan bleek haar vader te kennen. Hij werkte bij de douane, maar zijn grote passie was jagen en tijdens het jachtseizoen ging hij altijd naar Arcen, een dorpje 12 km ten noorden van Venlo, om er in de uitgestrekte bossen bij het kasteel op konijnen, hazen en fazanten te jagen. Na de jacht kwam hij meestal naar het ouderlijk huis van de vader van Johan, om er zijn buit te verdelen onder de familie. Johan had dat als kleine jongen vaak meegemaakt omdat hij gedurende zijn lagere schooltijd zijn vakanties altijd doorbracht op de boerderij van zijn twee ooms en tante: Harie, Gerrit en Marie. Het was de boerderij waar generaties lang de familie Berghs en van